

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

DAG HAMMARSKJÖLD

nyt

6 ⁷³/₇₄

REDAKTION:
Niels A. Hansen lærer
Bent S. Rasmussen
Flemming Halmstrøm foto
Mogens Thystrup lay-out

POSTADRESSE:
Dag Hammarskjöld Skolen
Høje Gladsaxe Torv 4
2860 Søborg
TELEFON: (01) 69 57 11

OBS!!!!

Artikler fra
dette blad må gerne
gengives i deres helhed
med kildeangivelse, i
uddrag KUN efter aftale.

Leder

SÅ ER DER GIVET "GRØNT
LYS" FOR SKOLENS 3.
ETAPE - FOR AT BRUGE ET
CHRISTIANSBORG-UDTRYK.
SKAL VI LE ELLER GRÆDE???

LANGT OM LÆNGE KAN VI SE LIDT LYS
FORUDE - FOR 117. GANG.

MEN SKAL MAN NU TRO PÅ, AT SKOLEN
ENDELIG BLIVER EN FÆRDIG SKOLE???

SKOLEFORVALTNINGEN, SKOLEKOMMISSIO-
NEN OG SKOLEUDVALGET HAR NETOP BE-
SLUTTET, AT NU SKAL DAG HAMMAR-
SKJÖLD SKOLEN GØRES FÆRDIG, MED
BÅDE 3. OG 4. (SIDSTE) BYGGEAFSNIT
UNDER ET.

DET ER NOK REALISTISK AT SIGE, AT
SÅ BLIVER SKOLEN FÆRDIG!!!

DET ER OGSÅ NOK REALISTISK AT TOL-
KE FORÆLDRE, LÆRERE OG BØRN SÅLE-
DES; VI VIL SE DET, FØR VI TROR
DET!!!

MEN VI FÅR SNART SE.

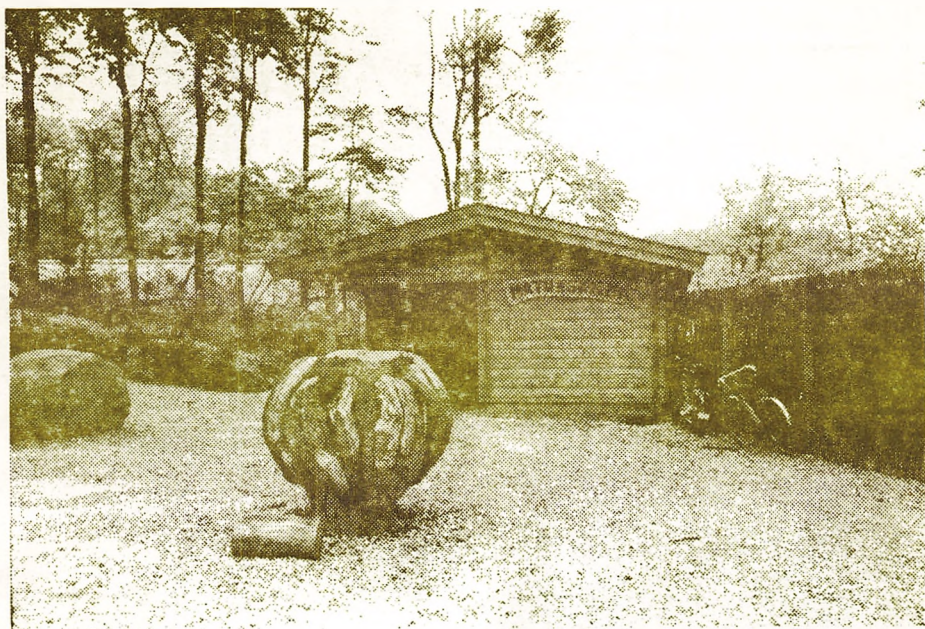
TÆNK - MÅSKE SNART - AT KUNNE TÆNK
PÅ PÆDAGOGISK SAMARBEJDE MELLEM
KLASSER UNDER SAMME TAG. SAMMEN.
ÅT KUNNE UDVIKLE ET MILJØ PÅ GANG-
AREALERNE SAMMEN MED NABOKLASSENE
OG ALLE FORÆLDRENE. ÅT KUNNE SAMAR-
BEJDE UNDER NORMALE VILKÅR. IKKE
HELE TIDEN AT SKULLE LAVE NØDLØS-
NINGER FOR ET ÅR. ÅT KUNNE UDVIKLE
SIG NORMALT - MED ERFARINGER OG
TRADITIONER SOM PÅ ANDRE SKOLER.

MEN VI FÅR SNART SE.

GO' SOMMERFERIE !!!

Gave fra Sonja
Andersen 2007

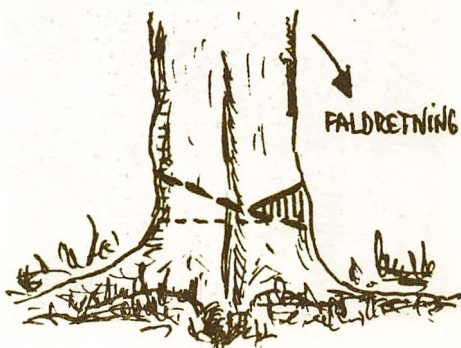
ANSK SKOLEMUSEUM
Rådhusstræde 6
DK-1466 København K

NATURSKOLEN:

Naturskolen, som ligger på venstre hånd, inden man kommer til Farum ad Hareskovvejen (den gamle), er et meget besøgt sted. Da vi ankom kl.9, blev vi modtaget af Niels, som med det samme havde en god kontakt med børnene. Han inviterede os indenfor, hvor han indledte med at vise en film om de dyr, der lever i området, råvildt, ræve, grævlinge og harer. Under filmen, som han selv havde været med til at optage, fortalte han mange ting, som er interessante at vide, og børnene spurgte ivrigt.

Derefter gennemgik han omhyggeligt, hvordan man fælder et træ og udstyrede os alle med sav og hjelme. To og to fældede vi så først en rødgran og derefter et egetræ. Det var et skønt syn at se, hvordan alle gik op i det; først skulle vi save en lille trekant ud for at

bestemme til hvilken side, træet skulle falde, og derefter var det bare med at klø på, til man var hele vejen igennem.

Det var en skøn tur tilbage gennem skoven, det var forår og sol, og vi fandt skovsyre, anemoner, skovmærker, fladstjerner, kimplanter til bøgetræer, hvoraf en var helt hvid, så fik vi en snak

om albinoer.

Da vi kom tilbage til hytten, var der lige en halv time til at spise frokost og lege lidt. Efter det sluttede vi med at se en film om en lille ræveunge, der blev fodret op, og vi så hvordan den blev lam i bagbenene, fordi den ikke fik dyretarme, og hvordan den til sidst som voksen måtte forlade Naturskolen til fordel for naturen.

Kirsten Ross.

Dra- ma- TIK

AKTIVCENTERET:

I den forløbne del af koleåret har l.b. haft to gentlige timer i Aktivcenteret på Telefonvej. Formålet er været at undervise børnene i dramatik i nogle lokaler, hvor teknisk apparatur (projektører, båndoptager mv.) og dukketeaterrekvisitter er til stede - , og fremfor alt hvor man kan udfolde sig uden at forstyrre nogen andre. En stor støtte i undervisningen har vi haft i kommunens dramakonsulent

Grete Thorulf, som har været sammen med os hver mandag.

Dramakonsulenten kan enten tilkaldes til skolerne i kommunen, hvis en lærer ønsker støtte i et bestemt projekt, eller hun kan være til stede på Aktivcenteret, hvor klassen kan komme og arbejde i en periode efter aftale. Desuden er der enkelte dramahold i tilvalgs-skolen, der bliver undervist af Grete Thorulf.

Hun fortæller følgende om Aktivcenteret:

"Aktivcenteret er egentlig en gammel fabrik "Iron", som kommunen købte med det formål, at gamle og unge i

skøn forening skulle lave aktiviteter og lære et komme hinanden ved. Her er slet ikke færdigt endnu, men først lavede man balletsalen, hvor Margrete Schanne nu har sin balletskole. Så er her Bagsværd Amatørscenes lille

teater, hvor Rialto's gamle biografstole nu står, og keramikværkstedet, hvor skolerne arbejder om formiddagen. Man har kunstnere til at undervise, og man laver både keramik, smykker og masker, og man maler og tegner. Om eftermiddagen arbejder pensionisterne der, og om aftenen er der vist ungdomsskole. Så er her ryggeklubben for pensionisterne, hvor man spiller billard, bordtennis kort, skak og bankospil. I

vores dramatisksal disponerer skolevæsenet over rummet fra 8 - 15 hver dag, og alle skoler og alle klasser må komme.

Sidste år havde vi en klasse, der endte med at tage statskontrolleret prøve i dramatik. Det var meget spændende - med censor og det hele. En orienteringslærer kan også flytte herved og lave noget sjovt, og det er ikke nødvendigt, at jeg er til stede, for at man kan komme".

Undervisningen har været tilrettelagt sådan, at til tider har den enkelte været i centrum og andre gange har alle været på benene på en gang i et fællesarbejde. Formålet med det første er at vænne børnene til at fortælle eller optræde, mens 20 andre ser på. Når vi alle arbejder på en gang, er det meningen, at vi skal lære at samarbejde og indordne os i et fællesskab. Rent praktisk kan det foregå på den måde, at en elev sidder på en høj kasse med projektør på sig, mens alle de andre sidder på tilskuerpladserne. Fortælleren får så en genstand f.eks en kost, og efter en tænkepause fortæller hun så en historie om kosten. Et eksempel på et fællesarbejde er karussellet. En elev er midterstolpe, 4 er akserne,

4 er kurveholdere, 8 danner kurve og så er vi klar til at køre. Men hvis bare et led svigter, bryder karusellen sammen, og så er tiden inde til en samtale om hvorfor, og hvad der sker for andre, hvis man svigter i et samarbejde.

Vi synes selv, at dramatik er en stor succes, og børnenes reaktioner tyder da også på, at de er glade for det, vi arbejder med. Her er nogle af deres svar på spørgsmål om, hvad de godt/ikke kan lide i dramatiktimerne:

Hakon: Jeg synes det var godt, der hvor vi styrede de der hvad hedder de nu - mus.

Kelly: Ja det var sjovt, da de spiste al osten ude i køkkenet.

Michael: Jeg synes det skæggeste er at sidde på ølkasserne og se på dukketeater.

Birgitte: Jeg kan da ikke lide at sidde på ølkasserne og bare kigge på noget.

Jeanette: Jeg kunne godt li' da vi spillede Betlehem - det var sjovt at vi selv var med til det. Men jeg kunne ikke lide at jeg blev tvunget til at være en konge.

Lasse: Det var også sjovt at sidde på kongestolen med den der hue og dukke og kost og det der, og fortælle en historie om dukken eller huen.

Jane: Jeg kan ikke så godt lide, hvor man skal sidde og snakke historie for andre.

Lasse: Nej det er så ulækkert fordi man bliver helt generet.

Annette: Mener du genert?

Lasse: Ja.

Annette.

BESØG FRA MARS:

Stykket foregår på en legeplads og handler om to drenge, der skyder efter hinanden, de sidder i to skraldespande, de løber efter hinanden og larmer meget. Gårdmanden vil ikke have, at børn larmer. Så kommer der en gruppe piger og sjipper. Drengene kommer og driller pigerne, og pigerne bliver meget sure. De begynder at skændes.

Pludselig hører de en mærkelig lyd, de farer forskrækket om bag kasserne.

Der bliver helt mørkt, og pludselig ser de en mærkelig maskine, som kommer ind på legepladsen. Der kommer nogle mærkelige mennesker ud af maskinen, ... og begynder at danse; drengene og pigerne glemmer, at de var oppe at skændes, og alle går hen og føler på de mærkelige mennesker. De mærkelige mennesker forlanger, at de sætter sig ned. Og de fortæller, at de kommer fra Mars - pigerne og drengene udspørger dem, hvordan det er på Mars.

Endelig spørger de, om der er to, der vil med til Mars og se, hvordan der er, der bliver valgt to, men de

andre siger, de ikke skal tage med derop. Men de gør det alligevel.

To timer senere kommer maskinen igen. De er overrasket over, at der er fire, og de to der kom med, ikke er der. De søger mellem de fire mennesker,og de finder dem til alles glæde. De to andre rummænd viser sig og så at være deres venner. De spørger, om de vil klædes om, de går allesammen hen og klæder sig om som rummænd.

Da de kommer tilbage, danser de rundt og driller gårdmanden. Det viser sig, at de har leget alle sammen.

Til stykket har vi brugt selvlysende farver til maskerne og maskinen.

musikken er "Dødens Triumf" og elektronisk plade.

Vi har spillet stykket 3 gange med glæde for de mindste klasser, for Kennedy skolen og for forældrene til "åbent-hus".

Hilsen 6.b, 4.c, 4.e +
Beata.

fra
ORLA
holk

DEN FRIVILLIGE
MUSIKUNDERVIS-
NINGES DØD ???

Som det sikkert er bekendt for de fleste, har der været mulighed for alle børn på Dag Hammarskjöld skolen til at deltage i den frivillige musikundervisning siden skolen startede. Der har været tilbudt guitar, blokfløjte, klaver og mandolin. Endvidere har elever fra skolen deltaget i strenge-, stryge- og slagtpøjsinstrumenter, hvilket dog har været henlagt til andre skoler, idet vi ikke selv har haft lærere til disse instrumentgrupper. Desuden har der for de yngste, d.v.s. 1. og 2. klasse, kunnet deltages i musikalsk legestue og rytmik. Erfaringsmæssigt ved vi, at disse to sidstnævnte har haft en stor betydning for mange

børns musikinteresse senere, når børnene har kunnet deltage i mere indlæringsmæssigt prægede instrumentformer

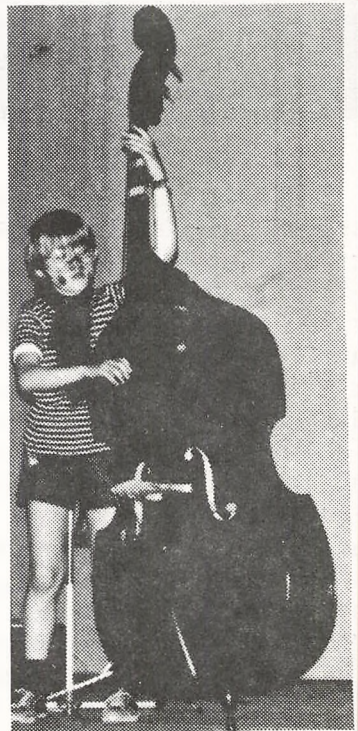
Nu er situationen jo den, at vi alle skal spare, og det gælder naturligvis også den frivillige musikundervisning. Der har dog fra lederside været diskuteret en del om, hvor og hvorledes denne besparelse skulle fin-

de sted. En endelig afgørelse er nu truffet; så vidt jeg har fået oplyst, skulle denne afgørelse være truffet af forvaltningen.

Besparelsen er blevet, at legestue- og rytmikholderne er taget af programmet, som ellers nogenlunde har beholdt sin oprindelige form. Yderligere har man besluttet ikke at udsende de sædvanlige brochurer for den kommende sæson, samt at lade indmeldelsesfristen udløbe først i juni, hvor man normalt indmeldte sig i begyndelsen af skoleårets start i august måned. På denne måde vil en del børn, som det er naturligt,

ikke have interesse for musikundervisningen, som jo ligger efter den nært forestående skoleferie, der nu er det eneste, der optager dem. Denne gruppe børn vil derfor ikke deltage i næste sæsons program, hvor indmeldelser ikke kan foretages. Jeg ved, at dette betyder, at en del børn, som nu er godt i gang, desværre ikke vil kunne følge dette op i den kommende sæson, og de vil derfor sikkert være tabt. På lignende måde vil man også få svært ved at få helt nyt til at begynde at deltage, for dels kender de ikke noget til foretagendet, og dels spærrer sommerferi-

for udsigten til næste skoleår. Alt i alt må man altså konstatere, at deltagerantallet til næste år bliver betydeligt mindre, hvilket sikkert også er et led i bestræbelserne for at spare. Det betyder atter, at skolen kommer færre elever til. Idet vi hidtil har haft ca. 14 hold, må vi altså se i øjnene, at vi næppe får mere end 8 eller 10 hold, hvoraf nogle er enesimer (kun én elev på holdet). Dette sammenholdt med, at vi sikkert ikke får lov, selv om behovet skulle opstå, til at oprette nye hold, vil betyde, at den frivillige musikundervisningsordning gradvis trækkes væk fra vores skole. I fremtiden kan man således risikere, at hvis man ønsker at deltage, så må deltagelsen foregå på en

anden skole, som det jo allerede nu er tilfældet for nogle instrumentgrupper.

Hvis man nu hverken fra hjemmets eller elevens side er særlig interesseret i musik, kan man måske finde hele denne udvikling temmelig ligegyldig. Her må jeg dog kraftigt advare mod et sådant synspunkt. Hvis den frivillige musikundervisning helt holder op på vor skole, vil dette få ret mærkbare følger. Vi har f. eks. hidtil kunnet tilbyde skolens elever at medvirke i musicals og lignende 2 - 3 gange årligt. Sidst havde vi fornøjelsen at kunne tilbyde underholdning på vor åbenhus-dag. Her medvirkede ca. 30 elever fra vidt forskellige klassetrin, og jeg vil kalde det publikum til vidne, som overværede forestillingen, at samtlige

børn var yderst tilfredse med denne aktivitet. Alle deltagende var ikke børn fra den frivillige musikundervisning, men kernen i orkesteret var herfra, og forestillingen var simpelt hen ikke blevet til noget uden dem.

Det kan måske synes, som om jeg prøver at holde liv i en ordning, som faktisk er ved at være betydningsløs og uddøende. Men dette er aldeles forkert, hvilket bl.a. ses af, at vi

siden skolens start har kunnet få ca. 60 interesserede deltagere i hver sæson

Problemet er nu blot, at man fra forvaltningens side har rykket tidsfristen for indmeldelser, således at vi ikke har de normale muligheder for at kunne lade folk tænke over sagen, og derved risikerer vi, at sagen på lidt længere sigt dør.

Orla.

TEATERBESØG PÅ SKOLEN:

Vi har på vor skole det held, at have en skoleleder, der interesserer sig for andet end lige den gængse undervisning. Jeg tænker her på den række af opsøgende teaterforestillinger, som

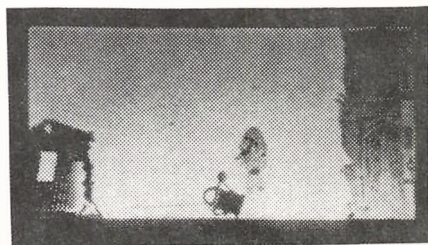

skolen har oplevet, først og fremmest på grund af vor inspektør John Hansens initiativ.

For nylig var det noget ganske fremmedartet for de fleste, idet vi havde besøg af en repræsentant for det græske skyggeteater. Skyggeteateret er en teaterform, som kun er meget lidt kendt i Danmark.

Ude i verden, især i Østen, i Kina, Indonesien og Tyrkiet, har det været dyrket i århundreder. I disse lande kan man tale om en nærmest religiøs eller national betonet skyggeteaterform.

I Indonesien er det således udelukkende religiøst betonedede forestillinger, man har på repertoiret. Disse begynder under meget traditionsbestemte ritualer om aftenen kl. ca. 9, og varer oftest til kort før solens fremkomst næste morgen, for at fortsætte den følgende aften. I Tyr-

kiet og Grækenland er re-
toirets emner dog mere jord-
nære, og måske derfor også
mere spilbare for et europæ-
isk publikum.

Hovedpersonen i den fore-
stilling vi overværede, var
den i hjemlandet så berømte
figur Karaghiozis. Denne Ka-
raghiozis er en lille grim
mand med en stor bokserlig-
nende næse, og en noget puk-
kellignende ryg, der skyldes
de mange tæsk han får. Han
er desuden kendelig ved sit
store sorte øje (på skygge-
dukkerne tegnes kun et øje,
idet man ser dem i profil,
som f.eks. på ægyptiske væg-
malerier). Karaghiozis bety-
der egentlig også " sortøje",
hvilket skulle være et tegn
på skønhed, og som skulle
lade antyde Karaghiozis' hø-
je tanker om sig selv. I Tyr-
kiet menes han ligefrem vir-
kelig at have eksisteret.
Her skulle han være blevet
kendt vidt omkring på grund
af sin bidende humor og sin
enorme råhed. I Bursa, hvor
han formodes at have levet,
kan man således idag se hans
grav. I en stor ramme over
graven ses skyggefiguren af
ham selv og hans altid med-
spillende ven Hazivad.

Sagnet fortæller at Ka-
raghiozis og Hazivad sammen
var ved at bygge en moske'.
Disse to skændtes altid med
hinanden, og deres skænderi-
er var så underholdende, at
alle de øvrige arbejdere ved

moske'en standsede deres ar-
bejde for at se og høre de
to diskuterende venner. På
denne måde så det snart ud

til, at bygningen aldrig vil-
le blive færdig. Dette gjorde
sultanen så ærgerlig, at han
lod både Karaghiozis og ven-
nen henrette. Senere fortrød
sultanen dog sin beslutning.
For at opveje tabet, lod sul-
tanen derfor en af sine hof-
folk lave to skyggedukker der
lignede de henrettede. Med
disse to dukker lod sultanen
sig nu underholde, idet de
altid spillede over deres op-
rindelige skænderier. Disse
forestillinger morede sulta-
nen så meget, at han ville se
dem igen og igen, og på denne
måde blev grunden til det
tyrkiske skyggeteater lagt.
Idag er skyggeteater en under-
holdningsform, der i Tyrkiet
har samme popularitet, som
f.eks. Walt Disney har her
hjemme.

Der er naturligvis flere
beretninger om, hvorledes det
tyrkiske skyggeteater opstod,
men den beskrevne er blot for
at give et indtryk af figuren
Karaghiozis. Det var ganske
vist græsk skyggeteater vi så
men de to skikkelser (Kara-

ghiozis i Tyrkiet og Grækenland) ligger trods nationale modsætninger ret tæt på hinanden mentalt.

Eugenios Spatharis, som opførte sin forestilling for os, er idvrigt arvtager efter sin far, som også opførte skyggeteater med Karaghiozis. Hans spillemåde var ikke den traditionelle, som hans far havde fremført. Den var fornyet på en naturlig måde, idet Eugenios jo lever i en tid forskellig fra sin fars. Således fornemmer man i Karaghiozis visse træk fra f.eks. stumfilmsgenren. Eugenios sagde da også selv efter forestillingen, at han selv følte sig meget inspireret af Chaplin.

Til trods for den fremmedartede forestilling i det fremmedartede miljø, var publikum (1.-5. klasse) så henrykte for forestillingen, at jeg besluttede at lade nogle elever skrive om den:

Fredag d. 3/5 kl. 11.30, var der skyggeteater i filmsalen. Manden der spillede for os hed Spatharis. Han kom fra Grækenland, og derfor talte og sang han på græsk hele stykket igennem.

Skyggeteater er en slags teater, hvor man bruger flade udklippede skind- eller acryldukker til at kaste skygge op på en skærm der bliver belyst bagfra. På denne måde vil man foran skærmen se skyggerne, men

ikke dukkerne selv eller deres fører.

Stykket handlede om en slange der skulle dræbes, fordi den var en trussel for landet. Der var mange der prøvede, men de blev alle ædt, imens Karaghiozis lavede en masse skæg. Til sidst kom Alexander den Store, og han fik endelig slået slangen ihjel. Som belønning fik han da prinsessen til kone.

Publikum fulgte godt med. De grinte og syntes det var sjovt. Vi fra 4.a der så det, syntes at stykket var meget godt, og at Spatharis var meget dygtig.

4.a

fra
stamp-
e

COCA-COLA-BØRN
PÅ FJELDET -

9.KL. I NORGE
(FORTSAT FRA
D.H.-NYT NR.5)

Og så var vi der pludselig. Midt i sneen. - Den røre, varme slikbus kørte ikke længere. Vi måtte ud i luften.

Overgangen var hård, for der var både frostgrader og blæsevejr - og sne. Tilløbene til forurettede miner over naturens grumhed opløstes imidlertid af store grin over de første "hurtige" drenge, der prøvede at skyde genvej over sneen til

den nærmeste hytte. De kom ikke først; men blev de første der fik sne i skoene og op i buksebenene og i ærmerne, når de hjalp til med hænderne og ned ad nakken, når de på ryggen prøvede at baske sig fri af omklamringen af benene. Åh, det var et syn, man fik et smukt ansigt af, som grønlanderne siger.

Vi andre trippede efter mutter Jondal (på stierne) til de øvrige hytter og fordelte os i de aftalte grupper. Værtinden viste frem: Køkken uden vask og uden vand. Stue uden elektricitet, men med hyggelige petroleumslamper og knitrende kakkellovn og pejls. Brændeskur og affaldsrum og ende-

lig det meget omtalte "utedo", med låg over. Det var vi jo forberedt på, men ingen havde tænkt over, hvor koldt det kan være, når vinden finder vej nedenunder brættet, mens bukserne ligger om knæene. - Det var simpelthen nærmest for galt. Og så vandet. Det skulle vi hente 100 m. nede ad vejen ved brønden. "Hvis den var frosset, måtte vi spæde med varmt vand fra nærmeste hytte", hvor de hurtige snekravlere nu boede. - Helt i orden, det var da helt sjovt i starten.

Hen på eftermiddagen var de sidste kufferter og papkasser med proviant, efter et par opfordringer,

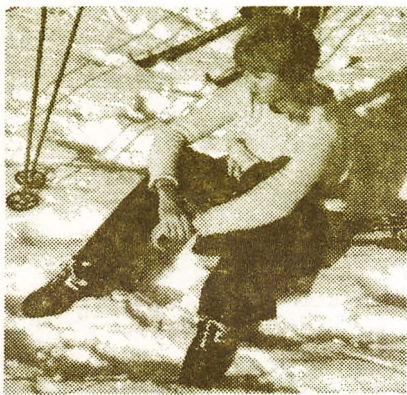
blevet hjerget ind i hytterne og kasettebåndoptagere, cigaretrøg og hellitercoler, havde gjort hytterne behagelige.

Kl. 16.00 var de fleste så for første gang på skiene, under strenge ordrer fra lærerne om, kun at foretage manøvrer, som forud var blevet vist. Det skulle være en ganske lille tur, nærmest fordi vi ikke kunne vente til næste dag, hvor vores norske skiinstruktør skulle komme. Men vi levede fuldt op til danskerne rygte i Norge: Det

der med at bøje knæene, holde skispidserne samlede og sprede skiene ud som en plov til bremsning, måtte være noget de snedige lærere fandt på for at drille. "Det var da meget bedre, at løbe som vi plejer derhjemme". Lige ned. "Vi løber lige derover, der er meget bedre". - Puh, ha - Godt, at der skulle komme en professionel skilærer næste dag.

Kl. 10.00 skulle det være. Alle mand parat på slaget iført fornuftigt tøj med halstørklæde og huer. Det er Norge det her, og man bliver

neamt syg i starten. Alle med på den? Ok ja; - Først var der to, der lige skulle have hjælp til at indstille bindingen. Dem fik vi klaret på en 20 minutters tid, så de og lærerne mødte 20 minutter for sent. Ærgerligt for de andre, der stod og småfrøs. Alle 8. Nu var vi 12, der ventede på de sidste 10, der kom sådan efterhånden. - "Det er da ikke noget at være sur over. Hue? Jeg går sgu da heller aldrig med hue derhjemme". "Nej, jeg er ikke rigtig oplagt til ski endnu".

Heldigvis var skilæreren tilsyneladende også forsinket, så vi kunne præsentere en samlet trop henad kl. 11.

Han udeblev helt det bæst. Så min kone og jeg måtte atter mobilisere al vor autoritet og troværdighed og gå igang igen. Det lykkedes at holde sammen på klassen i lidt over en halv

time. Så jamrede nogle over, at det gik for langsomt, nogle over at det gik for

hurtigt, nogle over at de frøs og andre over at de svedte. Nogle følte sig fuldt udlært, og andre mente, at de aldrig fik det lært. Efter en times tid var hovedparten sivet tilbage til de lune, trygge hytter.

Klassens friluftsmænd og jeg tog så de 5 km. ned i dalen på ski for at skaffe forstærkning.

Det lykkedes. Næste dag var alle mænd igang med de øvelser, som de allerede havde fået præsenteret dagen før, men denne gang af en nordmand. Og alle dem der kom til tiden fik det hele med.

Nu var stemningen ved at være der, og med den stigende kunnen, fulgte lysten til at prøve igen og igen. Men stadig tog en del det som en slags personlig fornærmelse, at det tog mere end to dage at få styr på skiene.

Samme dag begyndte hyttelivets enkle glæder at vise sig.

"Hvem laver maden?" Jeg hentede vand to gange igår"

"Hvad med at få fejtet og ryddet lidt op."

"Her er alt for varmt,

18 og man kan ikke få vejret for røg".

En eftermiddag stod seks raske elever i lærerhytten, og bad om lov til at foretage en ekspedition til købmanden nede i dalen, 8 km. væk. De mange advarsler om specielt hjemturens strabadser prellede totalt af, og så stak en djævel i os, og vi gav dem lov.

De klarede den, men ih hvor de var trætte, da de stolte præsenterede byttet for kammeraterne: Franske kartofler, slik, - og store cocacolaer!

Hvad vi derimod ikke havde forudset var, at et par af deltagerne skulle have stået for madlavningen i deres hytter, så deres forventede heltemodtagelse ude blev helt. Og man er ikke ret god til at modtage møgfald efter 8 km. opad og opad.

Så kom influenzaen.

Tirsdag morgen havde 6 elever 39 - 40 grader i feber.

Det var for meget.

Sammenhold, kammeratskab og hjælpsomhed røg ud i sneen, og ængstelse, hjælpeløshed og smålighed holdt indtog. Aftaler blev ikke overholdt, og det blev så som så med skitræningen.

Turen truede kort sagt

med at flippe ud til en mislykket ferietur i hytter, der såmænd lige så godt kunne have ligget på Sjælland. For ud ville mange ikke mere. Da fire elever så på skift snøftende havde fortalt, hvor ukammeratlige de andre var, sammenkaldte vi med barske miner alle elever til fællesmøde kl. 19.00.

De kom alle mand - og det præcist. Det blev til en regulær opsang og besked om fælles tur til værtsparret på gården næste dag og fælles tur på fjeldet dagen derpå.

Så var den der. Vi klarede den lange tur Jondal. (I ganske vist noget ad vejen uden ski), og vi havde oplevet noget og besøgt rigtige nordmænd, der havde berettet om gamle tiders landbrug med sæterliv og nutidens "turistbrug"; mens vi spiste medbragt mad (lærer-

ne fik hjemmebrændt "Jondalens special til").

Bortset fra en enkelt gruppe, hvor de ikke kunne finde ud af, hvem der skulle bære rygsækken med madpakkerne, og de derfor hverken fik maden eller den kammerat hvor den endelig havnede, med, fik vi den sidste dag også en fin tur på fjeldet. Mange havde nu virkelig lært så meget, at de var kedede af, at turen var forbi.

Efter at vi er kommet hjem fra Norge, har vi igen og igen måttet vende tilbage til de kammeratskabs-sammenbrud, der fandt sted deroppe. Vi var noget rystede over, at vi ikke var bedre. - Det var jo da ikke første gang, vi var på tur.

Men det her er ikke skrevet for at hænge 9.klasse ud til grin, men for at få alle jer der læser det, til sammen med os, at finde nogle forklaringer og hjælpe med ideer, så det kan gå bedre for os næste gang, og for jer i de andre klasser, når I skal af sted.

Har det noget at gøre med, at vi bliver bange når omgivelserne bliver så meget anderledes?

Har det noget at gøre med, at vi herhjemme meget

lettere kan slippe udenom at gøre noget for os selv og hinanden?

Er vi simpelthen ved at være en generation blødsødne stueplanter?

Er vi for vant til at se på livet i fjernsynet og skolebøgerne, mens forældre og lærere serverer for os?

Eller skal vi bare sige:

"Det går nok."

Hilsen

Jørgen Stampe

NYT FRA MÆLKE-
OG FRUGTUDSALGET

Bag på børnenes mælkekuponhæfter har der kørt en konkurrence.

Alle disse kuponbagsider er blevet samlet og stemplet i skolens navn, - og vi har nu vundet 2 fotografiapparater.

De vil blive lagt i skolens hytteturs- og lejrskoletasker, så alle kan få glæde af dem på deres ture.

Hilsen Inge.

EN HERLIG OPLEVELSE:

Vi sad og ventede der i salen. Oppe på scenen sad og stod nogle børn viklet ind i noget gråt stof, en stol var stablet op på kasser dekoreret med samme grå stof, og en kongekrone dinglede fra ryggen.

Lidt uro i salen - sker der ikke snart noget!

Og pludselig skete det, det hele fik mening.

Med sang og musik fik vi fortalt, at ingen er fejlfri, og de små grå skikkelser levendegjorde det for os.

Vi fik fortalt historien om den lille tyv, som bar en særlig kirsebærsten der, hvis den blev plantet af en som aldrig har stjålet, vil vokse op til et træ, der bærer guldæbler.

Den lille tyv får via fangevogteren fortræde for den store kejser og overrækker kejseren stenen, for kejseren som regerer landet er da ufejlbarlig og må derfor kunne plante stenen og få guldæbler. Men nej, kejseren er jo også kun et menneske og kommer i tanke om nogle småkager som han engang tog fra sin moder; så han tør ikke plante stenen,

men lader den gå videre til ministeren, som igen lader den gå videre til dommeren, der dømte den lille tyv så strengt for tyveri. Han føler sig imidlertid heller ikke i stand til at plante stenen og efter, at denne er gået gennem mange hænder, ender den til sidst igen hos den lille tyv, som får lov til at løbe langt væk, hvis han bare vil tage den farlige sten med sig.

Det var en dejlig oplevelse at se, hvorledes børnene glemte sig selv og virkelig var: Kejser, dommer, fangevogter o.s.v. og folket, som kræver tyven så strengt straffet.

Komponisten og forfatteren var Orla Holk.

Hurra for Orla.

Lillian Thystrup.

HØRT I 102:

"Kom og se - der er nogen, der har hældt haletudserne ud i vasken, så de er druknet".

ØD

fra
leslie

Det var med nogen spænding, at lærerrådet i slutningen af sidste år vedtog at indføre økonomisk demokrati.

Nu har systemet fungeret i et helt skoleår, og vi kan i dag konstatere, at forsøget har været kronet med held.

Hvad er da økonomisk demokrati på en skole? Groft sagt kan man sige, at dele af skolens budget uddeles til de klasser, fag og lærere, som til daglig har brug for bøger, materialer m.m. Som eksempel har hver klasse fået et mindre rådighedsbeløb, ligesom faglokalerne har fået beløb til disposition.

Hvorfor indfører man et sådant system? Svaret er klart. Pengene skal ud til de grupper, som har dagligdagens problemer inde på livet.

Ved at få tildelt et rammebeløb kan klassens lærere selv bestemme, hvilke materialer de vil købe og derved foretage en pædagogisk vurdering lige netop i forhold til den givne klasse. Man kan holde forskellige materialemuligheder op mod hinanden og vur-

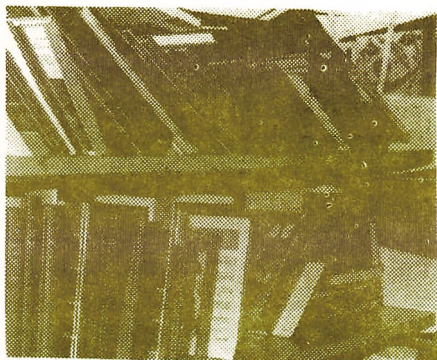
dere om et materiale i forhold til prisen er udbytte- rigt eller om et billigere materiale med lige så stor effekt kunne være anvendt. En vigtig ting i disse spærterider er det vel også, at såvel elever som lærere er mere nøjeregnende med pengenes brug, når man direkte på sin krop føler, hvordan "kassen" tømmes. Det har i det forløbne år været opmuntrende at se, hvordan spildprocenten er blevet væsentlig nedsat. Materialerne bliver udnyttet til sidste "dråbe".

I den øjeblikkelige økonomiske situation, kan vi som lærere faktisk slet ikke se, hvordan vi i det kommende skoleår skulle få skolen til at fungere uden ØD, idet man fra kommunens side har nedskåret samtlige skolers budgetter til det katastrofale.

Leslie.

fra
Biblio
teket

Så er det lige ved at være sommerferie. De fleste har afleveret deres bøger. ALLE bøger; for da man ikke må låne bøger med hjem i sommerferien, skal også de bøger, man lige har lånt, afleveres.

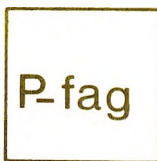

I disse dage vil jeres lærer få en liste over de bøger, som desværre ikke er kommet ind endnu. Nederst på listen står der en bemærkning, som I kender, nemlig at der muligvis bliver trukket 30- kr pr. bog på klassekontoen, og det er da ærgerligt at starte det nye skoleår med sådan en udgift, som ikke er nødvendig.

Foruden de bøger som I selv har lånt, har de fleste klasser også et eller andet sæt bøger stående. Det kan f.eks. være håndklassebibliotek eller emnesæt. ALLE de bøger er HELE klassen + lærerne ansvarlige for, og da vi her på biblioteket meget ofte ser, at netop i disse sæt er der bøger, der ikke afleveres, må vi nok lige huske jer på, at også disse bøger har en pris af 30- kr, pr. stk. Så tag nu og led efter ALLE bøger, ALLE steder og ALLE skal være med til at lede.

Til slut skal vi lige huske jer på, at I kan låne bøger på BØRNEBIBLIOTEKET i sommerferien, og der kunne I jo f.eks. låne en ny bog af O. Preussler, der hedder Krabat, - om drengen der havner hos en troldmand, - eller også en bog om en lille kinesisk dreng, hvis husbåd river sig løs fra tøjrepælen. Historien foregår under 2. verdenskrig og hedder: "Drengen med de 60 fædre" og er skrevet af Meindert De Jong.

Ruth.

Forholdene for p-fagene bliver bedre i det kommende skoleår. Skolevæsenet har sørget for, at vi får vort formningslokale tilbage. Som bekendt har det hidtil været udlånt til Søborg Gymnasium, men den alvorlige lokalesituation har gjort det nødvendigt at opsigte lejemalet.

John

Bygg e riet

Det er med glæde, jeg i dag kan skrive at det ser ud til, at skolen kan blive bygget færdig når regeringen letter på byggestopet.

3. og 4. etape har været til behandling i skolekommissionen (de tager sig af det pædagogiske indhold) og i skoleudvalget (de tager sig af den økonomiske side af sagen). Begge steder viste man forståelse for vore alvorlige problemer, og det blev anbefalet at fremme sagen mest muligt, og bygge skolen færdig i et forløb - d.v.s. 3. og 4. etape bygges uden afbrydelser.

Projekteringen er i fuld gang, så alt kan være klar når regeringens startskud lyder.

John Hansen

SIDSTE NYT:

VI HAR NETOP FÅET OP-
LYST, AT MINISTERIET HAR
GIVET GRØNT LYS FOR IGANG-
SÆTTNINGEN AF 3. ETAPE.

LÆSER BREVE

EFTERLYSNINGER:

... kan det være nok, må vi så få de borde og stole, vi mangler meget på nr.29. De skal være større end dem, vi har nu, også stolene.

Får vi ikke snart sandwiches ovre i kantine, da det ville være rart.

Kan de plakater, der er blevet stjålet fra nr. 29, blive lagt på plads. Da der var nogle og tyve, vil det være dyrt, hvis I skal erstatte dem.

Hilsen Lisbeth og Hanne J
d.a nr. 29.

SVAR TIL LISBETH OG HANNE:

Byggeadministrationen lovede os borde og stole til låns i september 1973. Vi har flere gange siden da spurgt, om vi var glemt - og har hver gang fået svaret: "Vi skal nok se at få det ordnet", men som I har bemærket er der intet sket. Lad os håbe at rette vedkommende ser jeres klage - jeg er lige så træt som jer af at vente på ting, man har lovet os.

Vedr. sandwiches: Vi håber at Irma snart genindfører salg af sandwiches igen. Salget blev stoppet kort før vores "kantine" startede p.

g.a. klager fra nogle andre skoler over kvaliteten.

John

Redaktionen er fra flere sider blevet opfordret til at skrive

OM AT LAVE SKOLEBLAD:

Det ligger nu $1\frac{1}{2}$ år tilbage, at 3 forældre og en lærer første gang stod i skolens trykkerum, smurt ind i tryksværte som viste sig at være lettere at få på end af!!

Det var faktisk vanskeligere at lave blad, end de tre af os havde troet; men som tiden er gået, er vi selvfølgelig blevet mere erfarne og rutinerede.

Afgørende for vor hurtige fremgang har nok været, at én til daglig arbejder professionelt med foto, en anden som reklamechef ved et dagblad, samt at "trykkeren" har fået et kursus i off-set-maskinens funktion og pleje.

En af de første erfaringer - stadig for de tre af os - var, at det forbere-dende arbejde er langt det største og mest tidskrævende. Man skal planlægge, skaffe indlæg, propagandere, tage billeder, telefonere, skaffe tegninger, tage nye

billeder, huske/minde om løfter om artikler, bede om negativer til billeder m.m.m. og når man når skæringsdatoen for stof til næste nummer, skal man

redigere, tale med enkelte forfattere igen, tage nye billeder, renskrive det hele i spalter på specielt papir, mens den fotokyndige fremkalder de mange billeder og laver prøvetryk.

Endelig mødes redaktionsudvalget 4 mand høj - diskussionen går livligt, ikke altid helt sagligt. Dette møde er nok det hyggeligste og sjoveste ved hele bladfremstillingen. Langt om længe bliver "dummy'en" - det endelige udkast til layout - færdig; billedformater er aftalt + en del af "gnubningen" af overskrifter er forbi - billeders, tegningers og artiklers plads i næste nr. ligger helt fast.

Inden vi skilles igen - oftest temmelig sent - diskuteres "lederens" retningslinier.

I næste fase - mens layout-manden læser korrektur, klipper til, klæber op og fylder huller ud med tegninger (han tegner jo så godt!!), skrives lederen, billederne rastes.

Når vi mødes igen, er lørdagen for trykningen nået. Klokkeren 9 afleveres

den færdige leder, og fotografen afleverer de rastede billeder, til layoutmanden, som går i gang med den sidste montering. Trykkeren går i gang med indfarvningen af trykkemaskinen, fotografen gør klar til at fabrikere de første plader til trykningen, der luftes papir til hele fabrikationen o.s.v.

Snart kommer det første ark til "repro" - og processen glider og når alt er trykt, er det gået hen og blevet aften; maskinerne renses, prøveeksemplarer samles og skæres - næste trykdate fastsættes - og klokken ca. 19 skilles vi atter.

Mandag morgen samler og folder/skærer en klasse skolebladets ca. 800 eksemplarer og lægger dem i bunker til klasselærerne, som så uddeler dem til eleverne. Et antal sendes til forvaltning, lokalblade, andre skoler m.v.

Til slut en tak, fordi I har brugt os så flittigt.

En særlig tak til Zenia for hjælp med renskrivningen, når det brændte på til sidst.

red.'erne

Siden
Sidst

SKOLENÆVNSVALGET:

Stemmeprocenten blev 15,3 d.v.s. at 111 forældre mødte op og afgav stemme.

Det nye skolenævn ser således ud:

Liv Olsen (genvalg)

Lauggårds Vænge 28

2860 Søborg

Tlf. 69 28 67

Lisa Stokholm Hansen (genvalg)

Bakkedraget 9

2860 Søborg

Tlf. 69 07 89

Niels Chr. Jørgensen (genvalg)

Høje Gladsaxe 110 st.tv.

2860 Søborg

Tlf. 69 63 63

Jørgen Bille Nielsen (nyvalg)

Holmevej 71

2860 Søborg

Tlf. Sø 20 70

Suppleanter:

Madelaine Møller (genvalg)

Høje Gladsaxe 106, 2.

2860 Søborg

Tlf. (hemmeligt)

Flemming Holmstrøm (nyvalg)

Høje Gladsaxe 4, 2.th.

2860 Søborg

Tlf. 69 69 26

Skolenævnmedlem valgt af kommunalbestyrelsen:

Jørgen Schrøder

Skovbrynet 73

2880 Bagsværd

Tlf. 98 23 89

Skolekommissionen har flg. medlemmer:

Valgt af kommunalbestyrelsen

L.V.Andersen

Wolff Akermann

Annelise Rosenfalck

Jørgen Schrøder

Hans Timmermann

Mimi Jakobsen

Rasmus Hansen

valgt af skolenævnene:

Anne Thunø

Sonja Laursen

John Dahl

C.W.Rabe-Christensen

Knud Raffnsøe

Carl E. Slivsgaard

NYE KLASSE- BETEGNELSER:

Da det har vist sig, at der ofte sker forvekslinger mellem Kennedy- og Dag Hammarskjöld-klasser, har man besluttet - fra næste skoleår - at foretage følgende ændringer i klassebetegnelserne:

Børnehaveklasserne får betegnelserne b.x og b.y, 1.-klasserne får betegnelserne l.x og l.y (i stedet for a og b, som Kennedy benytter).

De øvrige klasser ændres til tydelige Dag Hammarskjöld klasser ved at tilføje et h i klassebetegnelserne. Eks.: 8.b bliver til 8.hb, 5.a bliver til 5.ha og så fremdeles.

Vi har valgt at indføre x og y - betegnelserne gradvist, fra bunden, og at undgå yderligere ændringer af de indarbejdede klassebetegnelser, men håber alligevel at have opnået tydeligheden ved at føje det lille h til kendingsbogstavet. (Kennedy fortsætter uændret med a, b, c o.s.v.)

Hermed skulle forvekslingerne på biblioteket, hos lægen, hos tandlægen m.v. kunne undgås fremover.

red.

NYE LÆRERBETEGNELSER:

De hidtidige benyttes, idet tydeligheden skulle fremgå af, at nh (med små bogstaver) er en Kennedy-mand - NH (med store bogstaver) er en Dag Hammarskjöld do.

red.

fra
Nævn

SKOLENÆVNET:

Kære forældre!

Ja, så blev nævnsvalet overstået, og selvom man nok kunne have ønsket en større deltagelse fra forældrene - både på opstillingsmødet og orienteringsmødet og på selve valgdagen - håber det nye nævn at kunne arbejde til så mange forældres tilfredshed som muligt. Vi vil derfor appellere til alle forældrene om at bruge os når som helst, det er påkrævet.

Vi vil i første omgang indkalde alle kontaktforældre til møde i september - nærmere om emnet senere. Hvis nogle forældre har specielle ting, de kunne tænke sig et møde om, så vær rare at kontakte os. Til dette møde vil vi også gerne specielt se de nye forældre - som vi hermed ønsker velkommen til skolen!!

Vi håber, at vi i de kommende 4 år må få et godt og bredt samarbejde, så vi sammen kan lave en god skole for vores unger.

Hermed også en forhåndshilsen og et velkommen til alle nye elever.

Vel mødt til arbejdet allesammen - både lærere, elever og forældre!

Skolenævnet

LIV

NIELS

JØRGEN

LISA

JØRGEN
SCHÆDER

fra Kon- toret

LOKALFORDDELING:

Sådan skal du bo til næste år - klassebetegnelserne er næste års:

DE SIDSTE SKOLEDAGE:

FÆLLES AFSLUTNING:

TORS DAG D. 20. JUNI

AFSLUTNING I KLASSENE:

FREDAG D. 21. JUNI

NÆRMERE OPLYSNINGER OM TIDSPUNKTER SAMT PROGRAM FOR DEN FÆLLES AFSLUTNING KOMMER SOM TASKEPOST.

NÆSTE SKOLEÅR STARTER:

MANDAG D. 12. AUGUST KL. 9

(MAN MØDES I KLASSENE)

BØRNEHAVEKLASSENE OG 1. KLASSENE MØDES PÅ ANDRE DAGE OG TIDSPUNKTER - NÆRMERE OPLYSNINGER SENDES PR. POST.

BARAKKERNE:

Nr.	23	-	8.hb
-	24	-	8.hc
-	25	-	6.he
-	26	-	7.hb
-	27	-	7.he
-	28	-	5.hd

FÆLLES BYGNINGEN:

-	29	-	5.ha
-	33	-	9.hb
-	34	-	9.hc
-	35	-	10.hd
-	36	-	10.ha

NØDLOKALER I GYMNASIKSAL:

-	74	-	2.ha
-	75	-	4.he
-	76	-	6.ha

DAG HAMMARSKJOLD BYGNINGEN:

-	101	-	bø.x og bø.y
-	102	-	2.hb og 2.hc
-	104	-	3.hc
-	105	-	støtte
-	106	-	fritidspæd.
-	107	-	5.hf
-	108	-	4.hd og 3.hd
-	109	-	5.he
-	110	-	4.ha
-	111	-	5.hc
-	112	-	3.ha og 1.x
-	113	-	3.hb og 1.y

Ude-
fra

FRA GLADSAXE KOMMUNES SKOLE- OG FRITIDSFORVALTNING
HAR VI MODTAGET:

Da der i lighed med sommerferien 1973 heller ikke i år er arrangementer på kommuneskolerne kan det oplyses, at eleverne har mulighed for at deltage i:

Udflugter med "GABRIEL JENSEN", når tilmelding sker på skolen inden 15.6.1974.

SVØMMENDERVISNING på Gladsaxe Bad, når tilmelding sker inden 10.6.1974 - Omfatter elever fra 3. og højere klassetrin.

UNGDOMSRONING v/Bagsværd Roklub - Tilmelding ved henvendelse til roklubben.

UNGDOMSKLUBBERNES ARRANGEMENTER - Henvendelse rettes til klubberne.

Iøvrigt er RIDESKOLEN på Grønnegård åben i sommerferien og henvendelse rettes til rideskolen.

Det kan samtidig oplyses, at oplysning om ovennævnte er tilgået eleverne via skolen.

GLADSAXE SKOLEKOMMISSION

LÆRERPERSONALET

1974 / 75

Vi får 8 nye lærere i
det kommende skoleår bl. a.
o.g.a. skolens vækst.

Margit Nyborg Christensen
Ingrid Buch-Hansen
Anne-Marie Harnum
Kirsten Salto
John Dessauer
Klaus Brandt
Hjalmar Jess
Carsten Holm

Vi byder jer alle hjer-
telig velkommen og håber vi
får et godt og positivt sam-
arbejde.

John

OFFICIELT:

Dag Hammarskjöld skolen
Høje Gladsaxe Torv 4
2860 Søborg
Tlf. 69 57 11

Skoleinspektør:

John Hansen lok.236
Kontortid kl. 12-13
undtagen lørdag,
torsdag efter aftale.

Viceskoleinspektør:

Leslie Rabuchin lok.239

Sekretærer:

Zenia Beck lok.237
Else Thorsen lok.238
Doris Thaarup lok.237

Rådgivningslærer:

Jørgen Stampe lok.241

Skolepsykolog:

Hanna Skop lok.242

Skolebetjent:

Jørgen Hansen lok.219

Skolepsykologmedhjælper:

Ulla Sørensen lok.242

Skolelæge:

Karen Blom lok.210

Sundhedsplejerske:

Ellen Fischer lok.210

Tandlæge:

Hanne Kjær lok.211-
lok.212

Bibliotekar:

Ruth Schultz

Lærerrådets formandsgruppe:

Steen Kirketerp (formand)
Niels Berthelsen
Annette Arnkjær
Holger Jensen
Jette Munck-Hansen

Repræsentant i lærerfore- ningen:

Finn Munk Hansen

John Hansen

198. 101 500212 10 1966